

примѣръ, въ морално отношение хората живѣятъ въ огънатъ, т. е. вдлъбнатъ свѣтъ. Тази е причината, поради която хората не сж свободни, нито пъкъ могатъ да издържатъ на възвишенъ моралъ.

Представете си, че нѣкой човѣкъ е гладувалъ осемъ деня и трѣбва да мине презъ нѣколко фурни. Хлѣбоветъ се виждатъ отвънъ, отдалечъ миришатъ, току-що сж извадени, но фурнаджиитъ отсъствуватъ. Може ли гладниятъ човѣкъ да мине покрай фурната и да не си вземе единъ хлѣбъ? Ако може да издържи да мине спокойно презъ първата фурна, предъ втората нѣма да издържи. Ако има силенъ характеръ и устойчивостъ, може да мине и втората, и третата, и четвъртата фурна. Дойде ли, обаче, до петата, той ще влѣзе вътре, ще вземе единъ хлѣбъ и ще каже: Не мога повече да издържамъ. Макаръ че фурнаджията го нѣма, безъ позволение ще си взема хлѣбъ. Гладенъ съмъ, осемъ деня не съмъ ялъ! Ако искаше да не взиматъ хлѣбоветъ му безъ позволение, той трѣбваше да бжде въ фурната си. Той трѣбва да има човѣщина, да не ме преследва. Ако го чакамъ да дойде, ще умра отъ гладъ. Явява се въпросътъ: има ли право гладниятъ човѣкъ да вземе хлѣбъ безъ позволение на фурнаджията? — Има право, разбира се. Той нѣма право да извърши това престѣпление, само когато се намира на плоскостъ, която е въ покой. Обаче, щомъ плоскостъта се огъне, безъ да иска